

# Peter Peri Last Family

Apr 18 — May 25, 2013 | Brussels

Galerie Almine Rech is trots u 'Last Family' te kunnen voorstellen, Peter Peri's eerste tentoonstelling in Brussel en zijn tweede in onze galerie.

Met de hier getoonde keuze uit zijn recente tekeningen, schilderijen en sculpturen, opgesteld in de drie onderscheiden ruimten van de galerie, verkent Peri begrippen als empathie, intuïtie en zelfontbinding, die in zijn ogen innig verbonden zijn met de kunstervaring.

Zonder daartoe te kunnen worden gereduceerd roepen zijn werken een naar buiten gebrachte entiteit op, een belichaamde intelligentie die – ook als het gaat om werken die bijna abstract lijken – confronterend vóór de kijker staat. Hoe die confrontatie eruitziet, wordt mede bepaald door de invloeden die in het werk hun sporen hebben nagelaten, onder meer de geschriften van de Russische sciencefictionschrijver Jevgeni Zamjatin en een 19de-eeuwse illustratie met 'Het laatste gezin op aarde', een kluwen van skeletten uit de tijd dat de zon zal zijn uitgedoofd en de aarde één ijswoestijn zal zijn. Dit beeld spookt door Peri's nieuwe 'Skeleton Paintings': halfschaduwen komen als geesten door de opeenvolgende lagen van het beeldvlak, zeggen iets over het schilderproces en laten persoonlijke verhalen aan de oppervlakte komen waaruit blijkt hoe precair het leven is.

We komen hier ook de verwijzingen naar het modernisme tegen die kenmerkend zijn voor Peri's vroegere werk – zijn grootvader was een constructivist en bij de vele uitwissingen in zijn werk, dat vaak een donkere onderstroming heeft, zijn de parallellen met het deficit van de 20ste-eeuwse utopieën nooit ver weg. Dit werk is ook duidelijk beïnvloed door de existentiële psychologie: Peri's schilderijen, tekeningen (waarvan er sommige directe banden hebben met tekeningen uit de psychologische research) en massief frontale beelden spelen in op de donkere, geblokeerde ruimte – een soort zelfontbinding – waar schizofrenen mee worden geconfronteerd. Met dit zelfontbindingsaspect reikt Peri een kader aan voor de wijze waarop we kunst kunnen benaderen – kunst is een proces van empathie en intuïtie, een oefenterrein – en vindt hij een manier waarop de kunst de tekorten van het modernisme kan aanvaarden zonder af te zien van geometrie en abstractie (en, in het geval van zijn schilderijen, van de kracht van improviseren). In zijn recente werk beginnen de verhalen over de moderniteit weg te vallen. De kijker kan de ontmoeting met een geconstrueerde andersheid niet meer uit de weg gaan. Het is Peri nu te doen om de 'lege helderheid die op het punt staat om te slaan in zelfontbinding' die hij in een interview ter sprake bracht in verband met de kracht en de ontroering die voor hem uitgaan van historische kunst.

— Martin Herbert

Peter Peri, in 1971 geboren in Londen, had solotentoonstellingen in de Kunsthalle Basel ('Country 10', 2006) en in Tate Britain ('ARTNOW', 2007). Hij nam deel aan groepstentoonstellingen in Londen (Hayward Gallery, 2006), Hannover (Kestnargesellschaft, 2008), Mallorca (CCA Andratx, 2009), Londen (The Saatchi Gallery, 2010) en Hobart, Tasmanië (Museum of Old and New Art, 2012). Er is werk van hem te vinden in privéverzamelingen en in openbare collecties zoals de Tate Collection, het Victoria & Albert Museum en de Arts Council of Great Britain.

Vertaling Wouter Meeus